

har tænkt sig ikke alene Foreninger for de faste Eiendomme, men ogsaa for Løsregjenstande. De fleste Landbygninger, idetmindste her i Østifterne, ere jo i den almindelige Brandsikkring for hele Landet, og som dens Repræsentanter staa jo Branddirektørerne. Jeg tror, at Branddirektørerne ville kunne yde en værdifuld Hjælp, men derimod anser jeg det for at være meget betænkeligt, at Agenter eller Tillidsmænd — hvad man nu kalder dem — ved de forskellige private Foreninger skulde føre et saadant Tilsyn. Eiendomsbesiddere paa Landet maa naturligvis underkaste sig det Tilsyn, som udøves gennem Statens Embeds- og Bestillingsmænd, men selv om man ikke vil give disse indenlandske Forsikringsforeningers Agenter nogen som helst Politimyndighed, er det dog ikke alle Tider sagt, at man onsker deres Nærværelse. Det er en bekendt Sag, at der eksisterer en Masse saadanne Forsikringsforeninger her i Landet, og kunde man finde sig i at faae et Tilsyn gennem sin egen Forenings Agent, tror jeg, at man meget nødig vil se, at andre Foreningers Agenter blive benyttede til et saadant overordnet Tilsyn. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg forøvrigt skal henholde mig til, hvad der blev udtalt af den ærede første Læser.

Gederfeld de Simonen: Jeg skal tillade mig at sige min Tak til de to ærede foregaaende Læseres til den høitærede Justitsminister for det forelagte Lovforslag; jeg holder mig overbevist om, om det end ikke skulde lykkes at bringe Forslaget, som det nu foreligger, til Lovstraf, vil det dog ialtfald indføre meget væsentlige Forbedringer i den nu bestaaende Tilstand. Det ligger jo i denne Sags, som i saa mange andre Sagers Natur, at man ikke kan vente at opnaa en Forbedring i de nærværende Forhold uden ved at bringe Offre. Spørgsmaalet bliver altsaa, om de Offre, som der forlanges af den Enkelte, staa i et passende Forhold til de Goder, som man tilsigter, og som man ogsaa haaber at opnaa. Det foreliggende Forslag tilstræber at opnaa en Forbedring i de nuværende Forhold i 3 Retninger, nemlig dels i Retning af at indskrænke Aldebrandenes Antal noget — og det skulde ske gennem de Bestemmelser, som Forslaget indeholder i §§ 3—14 — idet nemlig strengere Regler i Henseende til Bygningers Opførelse mulig kunne gjøre, at Aldebrandene bleve sjældnere, dels i Retning af at forhindre, at Aldebrandene overhovedet, naar de ere paabegyndte, antage saa store Dimensioner, og endelig i Retning af at forhindre, at de blive saa ødelæggende og medføre saa overordentlig store Tab, navnlig af Dyr og de overordentlig store Værdier, som disse repræsenterer.

Naar jeg vil anvende denne Betragtning om, at Offrene maa staa i et passende Forhold til

Goderne, som der tilsigtedes paa disse tre forskellige Dele af Lovforslaget, og jeg saa først vil tage § 1 i Forslaget, som jo væsentlig beskæftiger sig med Foranstaltninger, som skulde søge at forhindre, at der gif saa store Værdier tabte under Aldebrande, navnlig af Dyr, saa vil jeg sige, at det forekommer mig, at de Offre, der forlanges efter § 1, ingenlunde ere store. Det, der fordrer for nye Bygninger, er Anvendelsen af et, som jeg maa antage, brugbart Materiale for at fastgjøre Taget saaledes, at det ikke skrider ned og paa den Maade forhindrer de Dyr, som findes i Bygningen, i at komme ud. Hvis dette medfører en større Udgift, hvad der vel turde være tvivlsomt efter de Udtalelser, man har set fremkomme i den allerjævneste Tid — det er nemlig blevet debiteret, at det slet ikke var dyrere —, men hvis det, siger jeg, overhovedet er et Tillæg i Bygningsudgifterne, der her medføres, saa er det ialtsald et saa forsvindende Tillæg i Udgifterne, naar det dreier sig om nye Bygningers Opførelse, at det forekommer mig, at der slet ikke kan være Tale om at tage i Betænkning at paabyde Anvendelsen af et saadant Materiale. Jeg er fuldt enig i, hvad der blev udtalt af de foregaaende 2 Læser, at det endogsaa vilde være i Beboernes Interesse, om man udvidede det Paalæg, der er givet i § 1, saaledes, at det ikke blot kom til at gjælde Bygninger, som bevislig vare opførte til at hensejtte Dyr i — der var ogsaa Tale om Menneffer, men det betyder jo meget mindre —, men overhovedet kom til at omfatte de nye Bygninger, hvorved de Tvivlsørgsmaal, som senere kunne opstaa, ville fjernes. De Offre, som der skal bringes for de ældre Bygninger, ere forholdsvis maasse større, men jeg tror dog alligevel ikke, at de kunne være større end, at det vel kan forsvares at paalægge dem. Der kan maasse være Spørgsmaal om Betydningen af de Ord, som Paragrafens anden Afdeling bruger, hvor den taler om Udgangene, og der kunde maasse være Grund til nærmere at præcisere, hvad man vilde stille for Fordringer til de ældre Bygninger; men i det Hele taget tror jeg, at det Offer, der forlanges, fuldkommen svarer til de Goder, man tilsigter ved Bestemmelsen. Der blev sagt før, at man skulde være varsom med at anvende Bygningsmateriale, der gjorde de Bygninger forfarere, der skulde opføres; man var allerede her i Landet kommen meget vidt, og ethvert Skridt i saa Henseende var betænkeligt. Jeg tror, at man kunde anvende dette omvendt saaledes, at man ikke behøvede at være saa varsom, navnlig naar det var mindre Udgifter, ved at give Paalæg i den antydede Retning, netop fordi det dreier sig om større Bygninger og navnlig hvor det dreier sig om saa overordentlig store Værdier, som disse Dyr repræsenterer. — Naar jeg vil anvende Spørgsmaalet paa det næste Punkt,